

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน จดจำพ่อผู้ที่ทำให้ความสุขแก่ลูกด้วยความรักเป็นอย่างมาก ไม่สามารถมีความรักได้โดยที่ไม่มี การจดจำระลึกถึง

คำถาม: เหตุใดพ่อจึงให้สัญญาณแก่ลูกๆ ทุกวันให้ฝึกฝนการจดจำระลึกถึงท่าน?

คำตอบ: เป็นเพราะด้วยการจดจำระลึกถึงท่านที่ลูกๆ ดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงท่านที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์ของลูก พันธะทั้งหมดของดวงวิญญาณจะจบสิ้น และลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากบาปและได้รับการปลดปล่อยจากการลงโทษ ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเพียงไร ลูกจะกลับมามีความสุขมากเท่านั้น และลูกก็จะมีประสบการณ์ว่าจุดหมายปลายทางใกล้เข้ามาตามนั้น ลูกจะไม่มีวันเหน็ดเหนื่อยด้วยเช่นกัน แต่จะมีประสบการณ์กับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นมีความจำเป็นที่จะฝึกฝนการจดจำระลึกถึง

เพลง: อย่าได้ลืมวันเวลาของวัยเยาว์ของลูก.

โอมซานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานเข้าใจความหมายของเพลงบรรทัดนี้แล้ว เวลานั้นลูกเป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดขณะมีชีวิต ลูกเคยเป็นของพ่อที่มีขีดจำกัดมาตลอดทั้งวงจร แม้แต่ในยุคทองลูกก็เป็นของพ่อที่มีขีดจำกัด เวลานั้นเพียงลูกๆ บราห์มินเท่านั้นที่เป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกรู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด หากลูกจากพ่อไป ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกได้ แม้ว่าลูกอธิบายแก่ผู้คน, ไม่มีใครมีความสุขกับสิ่งเล็กน้อย ผู้คนต้องการทรัพย์สินสมบัติมากมาย ไม่สามารถมีความสุขได้โดยที่ไม่มีทรัพย์สินสมบัติ ทรัพย์สินมัตินั้นเป็นที่ต้องการ ความสงบเป็นที่ต้องการและร่างที่เป็นอิสระจากโรคภัยนั้นก็เป็นที่ต้องการด้วยเช่นกัน เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่ามื่อไรในโลกทุกวันนี้และจะมีอะไรในวันพรุ่งนี้ การทำลายล้างเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครอื่น ถึงแม้ว่าพวกเขาเข้าใจว่าการทำลายล้างเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า พวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขาต้องทำอะไร ลูกๆ เข้าใจว่าสงครามสามารถจะเริ่มต้นในเวลาใดก็ตาม หากมีเพียงประกายไฟบางแห่ง, ทุกสิ่งก็จะระเบิด นั่นจะไม่ใช้เวลานานเลย ก่อนหน้านั้นสงครามที่ใหญ่โตก็เคยเกิดขึ้นด้วยเพียงเรื่องเล็กๆ ลูกๆ รู้ว่าโลกกำลังจบสิ้นและดังนั้นในเวลานี้ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่ออย่างรวดเร็วเท่าที่จะเป็นไปได้ หากลูกเฝ้าแต่จดจำพ่ออยู่เสมอลูกสามารถคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างมาก ทนที่ที่ลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ความสุขของลูกก็หายไป เมื่อลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ, ลูกก็สามารถจดจำพ่อได้ เมื่อลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างลูกก็ลืมพ่อและก็ได้รับความทุกข์ ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเพียงไรลูกก็จะได้รับความสุขจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมากตามนั้น ลูกได้มาที่นี่เพื่อจะกลายเป็นเช่นลัทธิและมีนารายณ์ มีความแตกต่างมากมายระหว่างสาวใช้คนรับใช้ของราชาและราชินีและสาวใช้คนรับใช้ของปวงประชา ความเพียรพยายามที่ทำในเวลาที่ถูกกำหนดไว้แล้ววงจรแล้ววงจรเล่า ในเวลาสุดท้ายทุกคนจะได้ยินมิว่าลูกแต่ละคนทำความเพียรพยายามมากเพียงไร แม้แต่เวลานี้พ่อพูดว่า: เฝ้าแต่มองดูสภาพของลูกว่า: “ฉันกำลังจดจำบาปที่สุดแสนหวานผู้ที่พวกเราได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากท่านมากเพียงไร?” ทุกสิ่งสำหรับลูกขึ้นอยู่กับ การจดจำระลึกถึง ยิ่งลูกจดจำท่านมากเพียงไร ความสุขของลูกก็จะยิ่งมากตามนั้น ลูกจะเข้าใจว่าเวลานี้ลูกได้เข้ามาใกล้มากขึ้น บ้างก็อยู่อย่างเหน็ดเหนื่อยและถามว่าจุดหมายปลายทางนั้นยังคงอีกไกลเพียงไร หากพวกเขาไปถึงจุดหมายปลายทางของพวกเขา, ความเพียรพยายามของพวกเขานั้นก็จะมีคุณค่า ไม่มีใครในโลกรู้ว่าพระเจ้าคือใคร พวกเขาพูดว่า: โอ พระเจ้า, และแล้วพวกเขาก็พูดว่าพระเจ้าอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน! ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้ลูกเป็นของพ่อ เวลานั้นลูกต้องทำตามการกำหนดของพ่อ ลูกอาจจะอยู่ต่างแดน แต่ลูกต้องจดจำพ่อขณะที่มีชีวิตอยู่ที่นี่ ลูกได้รับศรัทธาแล้ว ดวงวิญญาณไม่สามารถกลับมาหาโลกปราศจากหาโลกปราศโดยที่ไม่จดจำพ่อ ลูกพูดว่า: บาบ, ลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์ของลูกจากท่าน เช่นที่บาบของเราได้ประกาศสิทธิ์ในมรดก ดังนั้นลูกก็จะทำความเพียรพยายามด้วยเช่นกันและอย่างแน่นอนจะประกาศสิทธิ์ในบัลลังก์ของท่าน มามาและบาบนั้นกลายเป็นราชาและราชินีและดังนั้นเราก็จะกลายเป็นเช่นนั้นด้วย ข้อสอบนั้นเป็นเช่นเดียวกันสำหรับทุกคน ลูกได้รับการสอนเพียงเล็กน้อย: เพียงแต่จดจำพ่อ สิ่งนี้เป็นที่รู้ว่าเป็นพลังของราชาโยคะที่ง่ายตาย ลูกเข้าใจว่าลูกได้รับพลังมากมายด้วยโยคะ หากลูกทำกรรมที่เป็นบาปใด ลูกจะมีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างมากและสถานภาพของลูกก็จะถูกทำลาย ในการจดจำระลึกถึงที่มายาสว่างอุปสรรค ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ผู้ที่กลายเป็นบราห์มินจะเป็นเครื่องมือสำหรับสิ่งนี้ ลูกไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อโดยที่ไม่กลายเป็นบราห์มิน, ลูกผู้ที่เกิดจากปากของบราห์มา พ่อสร้างลูกๆ เพื่อที่จะให้มรดกแก่พวกเขา ถึงอย่างไรพวกเขาก็เป็นของชีพบบา ท่านสร้างโลกใหม่เพื่อให้มรดกแก่ลูกๆ เป็นเพียงผู้ที่มียาร่างกายเท่านั้นที่ได้รับมรดก ดวงวิญญาณนั้นอาศัยอยู่เบื้องบน ไม่มีเรื่องของมรดกหรือผลรางวัลที่นั่น เวลานั้นลูกกำลังทำความเพียรพยายามและกำลังได้รับผลรางวัลของลูก โลกไม่ได้รู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ ขณะนั้นเวลานั้นเข้ามาใกล้ พวกเขาเฝ้าแต่ข่มขู่หากผู้หนึ่งผู้หนึ่งทำเช่นนั้นเช่นนั้นเช่นนั้น พวกเขาจะระเบิดบุคคลเหล่านั้นอย่างสิ้นซาก พวกเขา กำลังทำการเตรียมการเพื่อสิ่งนั้น ระเบิด ฯลฯ ไม่ได้เป็นไปเพื่อเก็บไว้ กำลังมีการเตรียมการมากมาย ปากีสถานและฮินดูสถานเคยคงอยู่ใน

เวลาของรัฐบาลอังกฤษหรือ? พวกเขาได้เขียนเกี่ยวกับสงครามของพวกยาวานาส(Yauvanas) ไม่ได้มีสงครามระหว่างพันดาวาสและฆราวาส ยาวานาสกำลังรบอย่างแท้จริงในเวลานี้ ระเบิดทั้งหมดก็พร้อมแล้วเช่นกัน เวลานี้พ่อได้ออกคำสั่งแก่เราว่า: จดจำพ่อ! ไม่เช่นนั้นลูกจะต้องร้องไห้อย่างมากในเวลาสุดท้าย เมื่อใครบางคนสบตก เขาก็จมปลักตนเองอยู่ในความโกรธ ที่นี้ไม่มีเรื่องของความโกรธ ลูกจะได้มีมิตรมากมายในเวลาสุดท้าย ลูกจะรู้ด้วยเช่นกันว่าลูกจะกลายเป็นอะไร หน้าทีของพ่อคือการตลใจลูกให้ทำความเพียรพยายาม ท่านพูดว่า: ลูก ๆ ในเมื่อลูกสิ่งที่จะจดจำพ่อขณะที่กำลังทำงานหรือลูกไม่มีเวลา, ถ้าเป็นเช่นนั้นเพียงแต่นั่งลงในการจดจำระลึกถึง นั่งในการจดจำระลึกถึงและจดจำพ่อ เมื่อลูกพบปะกันและกัน พยายามที่จะจดจำบาบา ด้วยการนั่งลงในการจดจำระลึกถึงกับผู้อื่น ลูกจะสามารถได้รับการช่วยเหลือและจดจำท่านได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าลูกมาที่นี่หรือไม่ สิ่งหลักคือการจดจำพ่อ เมื่อใครบางคนไปต่างแดน เขาก็จะไม่สามารถมาที่นี่ได้อีกต่อไป เมื่อลูกอยู่ที่นั่น เพียงแต่จดจำสิ่งเดียว ที่ลูกจะกลับมาสาโทประธานจากทาโมประธานด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อพูดว่า: เพียงแต่จดจำสิ่งเดียว: จดจำพ่อ! พ่อพูดว่า: มานมานะภาพ! จดจำพ่อแล้วลูกจะกลายเป็นนายของโลก สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง ไม่มีเรื่องของการไปที่ใดอื่น อยู่ที่บ้านและเพียงแต่เฝ้าจดจำพ่อ หากลูกไม่กลับมาบิรุตี ลูกก็จะไม่สามารถจดจำพ่อได้ ไม่ใช่ทุกคนจะมานั่งในชั้นเรียนที่นี่และศึกษาเล่าเรียน เพียงแต่รับมันตราและลูกสามารถไปที่ใดก็ตาม(ต่างแดน) พ่อได้แสดงให้เห็นถึงวิธีการที่จะกลับมาสาโทประธาน เมื่อลูกไปที่ศูนย์ แน่นนอนที่ลูกจะสามารถได้ยินประเด็นใหม่ ๆ หากลูกไม่สามารถที่จะไปด้วยเหตุผลใดก็ตาม หรือหากฝนตกหรือมีเคอร์ฟิวและลูกไม่สามารถออกไปข้างนอกได้ และแล้วอะไรที่ลูกจะทำ? พ่อพูดว่า: นั่นไม่เป็นไร ที่ใดก็ตามที่ลูกอยู่ เพียงแต่อยู่ในการจดจำระลึกถึง จดจำท่านขณะเคลื่อนไหวไปมา ให้บอกผู้อื่นให้จดจำพ่อแล้วบาปของพวกเขาจะได้รับการปลดปล่อยและพวกเขาจะกลายเป็นเทพ มีเพียงสองคำพูด พ่อพูดว่า: อย่าได้ลืมนะว่าวันนี้ลูกกำลังหัวเราะในขณะที่วันพรุ่งนี้หากลูกลืมพ่อลูกก็จะมีน้ำตา ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของลูกจากพ่อ มีผู้คนมากมายที่พูดว่าแน่อนพวกเขาจะไปสู่สวรรค์และไม่ว่าอะไรก็ตามที่อยู่ในโชคของพวกเขา ก็จะไม่ได้อธิบายว่าการทำความเพียรพยายาม ผู้คนทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงส่ง เวลานี้ลูกกำลังได้รับสถานภาพที่สูงจากพ่อ เหตุใดลูกจึงอยู่อย่างไม่มีมัตระวังเล่า? ผู้ที่ไม่ศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียนก็ต้องก้มลงเบื้องหน้าผู้ที่ศึกษาเล่าเรียน หากลูกไม่ได้จดจำพ่ออย่างเต็มที่ ลูกก็กลายเป็นสาวใช้คนรับใช้ของปวงประชา ลูกไม่ควรจะเป็นสุขกับสิ่งนั้น พ่ออธิบาย: ลูก ๆ ที่แสนหวาน ลูกมาที่นี่เป็นการส่วนตัวและกลับไปอย่างสดชื่นแจ่มใส บางคนอยู่ในบ่วงพันธะและดังนั้นก็ไม่เป็นไร หากพวกเขาจะอยู่ที่บ้านและเฝ้าแต่จดจำพ่อ ทุกสิ่งได้มีการอธิบายแก่ลูกอย่างง่ายดายมาก ความตายเพียงแต่อยู่เบื้องหน้าสงครามจะเริ่มต้นทันทีทันใด พวกเขาเฝ้าแต่ข่มขู่กันและกัน “หากท่านทำสิ่งผิด ๆ แม้เพียงเล็กน้อยที่สุดเราจะทำเช่นเดียวกัน” พวกเขาเตือนกันและกันล่วงหน้า พวกเขามีความภาคภูมิใจอย่างมากในระเบิดที่พวกเขามี พ่อพูดว่า: ลูกยังไม่ได้ฉลาดด้วยพลังโยคะ ไม่ควรจะเป็นว่าสงครามเริ่มต้นก่อนที่ลูกจะพร้อม อย่างไรก็ตาม ตามละคร, สิ่งนั้นจะไม่ได้เกิดขึ้นเช่นนั้น ลูก ๆ ยังไม่ได้ประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของลูกและเหตุนี้เองลูกมีศรัทธาว่าถึงแม้สงครามเริ่มต้นขึ้น สิ่งนั้นก็จะจบลงโดยไม่ช้าเพราะอาณาจักรยังไม่ได้แล้วเสร็จ เป็นสิ่งที่ใช้เวลา ท่านเฝ้าแต่ตลใจลูกให้ทำความเพียรพยายาม เพราะลูกไม่รู้ว่เมื่อไรที่สิ่งใดจะเกิดขึ้น รบัส, เครื่องบินและรถไฟนั้นเช่นกัน ความตายเวลานี้เกิดขึ้นอย่างง่ายดายมาก แม้กระทั่งแผ่นดินก็เฝ้าแต่ไหว แผ่นดินไหวต้องทำงานมากที่สุด อย่างไรก็ตามลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกอย่างสมบูรณ์ของลูกจากพ่อก่อนการทำลายล้างจะเกิดขึ้น เหตุนี้เองลูกต้องจดจำพ่อด้วยความรักเป็นอย่างมาก บาบา, เราไม่มีใครนอกจากท่าน เพียงแต่เฝ้าจดจำพ่อ ท่านอธิบายแก่ลูกอย่างง่ายดายมาก เช่นที่ลูกอธิบายแก่เด็กเล็ก ๆ ท่านไม่ได้ให้ความยากลำบากใดแก่ลูก เพียงแต่จดจำพ่อ! ลูกเคยถูกเผาถึงตายด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาราคะ ดังนั้นในเวลานี้ที่นั่งอยู่บนกองไฟของความรู้อะไรและกลับมาบิรุตี ผู้คนถามลูกว่าเป้าหมายของลูกคืออะไร ให้บอกพวกเขาว่าพ่อของทุกคนพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปของท่านจะได้รับการปลดปล่อยและท่านจะกลับมาสาโทประธานจากทาโมประธาน ผู้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสคือพ่อผู้เดียว พ่อพูดว่า: เวลานี้เพียงแต่จดจำพ่อแล้วสนิมจะถูกขจัดทิ้งไป ลูกสามารถเพียงแต่ให้สาสนี้ เมื่อลูกเองอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกจะสามารถทำให้ผู้อื่นจดจำบาบาได้ และแล้วลูกจะมีความสนใจในการบอกผู้อื่น ไม่เช่นนั้นแล้วสิ่งเหล่านั้นจะไม่ออกมาจากหัวใจของลูก พ่อพูดว่า: ไม่ว่าที่ใดก็ตามที่ลูกอยู่, เพียงแต่จดจำพ่อก่อนที่จะเป็นไปได้ ถึงแม้ว่าจะมีความลำบากเล็กน้อยกับอาหารและเครื่องดื่ม ลูกยังคงต้องอยู่ที่บ้าน ให้อยู่ที่บ้านและจดจำพ่อ ไม่ว่าใครก็ตามที่ลูกพบ ให้บอกคำสอนแก่พวกเขาว่า: ความตายเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า พ่อพูดว่า: ลูกทั้งหมดได้กลับมาทาโมประธานและไม่บิรุตี เวลานี้จดจำพ่อและกลับมาบิรุตี เป็นดวงวิญญาณที่ได้้อยู่อย่างไม่บิรุตี ในยุคทองดวงวิญญาณนั้นบิรุตี ดวงวิญญาณจะกลับมาบิรุตีด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ไม่มีวิธีอื่นใด เฝ้าแต่ให้สาสนี้แก่ทุกคนและผู้คนมากมายจะได้ประโยชน์ บาบาไม่ได้ให้ความยากลำบากอื่นใดแก่ลูก ในเวลานี้เป็นเดือนบุญที่เป็นสิริมงคลที่สุด (พฤษชอตัม) ให้ไปและอธิบายว่าผู้ที่สูงส่งที่สุดคือใคร ในตอนเริ่มต้นของยุคทองลักษมีและนารายณ์เคยสูงส่งที่สุด เป็นพ่อที่ได้ทำให้พวกเขาสูงส่งอย่างยิ่ง ซึ่ง

หมายถึงท่านก่อตั้งสวรรค์ เพียงพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์เท่านั้นที่ชำระทุกดวงวิญญาณ เป็นพ่อที่ทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด ผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เราได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาในอาณาจักรของราวัน และเราเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในอาณาจักรของราม เวลานี้คือตอนสิ้นสุดของอาณาจักรของราวัน จากการเป็นผู้กราบไหว้บูชา เรา กำลังจะกลายเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอีกครั้งหนึ่ง ให้แสดงวิธีการที่จะจดจำพ่อแก่ผู้อื่น แม้กระทั่งแม่ที่แก่ก็ควรทำงานรับใช้นี้ ให้คำแนะนำของพ่อกับเพื่อนฝูงญาติมิตรของลูก ให้บอกพวกเขา: ชีพบาบาพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ และลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ชีพบาบาที่ไม่มีตัวตนคือบาบา, ผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลิกแก่ทุกคน ท่านบอกทุกดวงวิญญาณ: จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาสาโทประธาน เป็นสิ่งที่ย่ายายที่จะอธิบายสิ่งนี้ แม้กระทั่งแม่ที่แก่ก็สามารถทำงานรับใช้นี้ได้ นี่คือนิยามหลัก เมื่อไรก็ตามที่ลูกไปงานแต่งงานหรือชุมนุมอื่นๆ ให้กระซิบสิ่งนี้ที่หูของพวกเขา: พระเจ้าของกิตะพูดว่า: จดจำฉัน! ทุกคนจะชอบประเด็นนี้ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องพูดมากมาย เพียงแต่ให้สาสน์ของพ่อ: ท่านพูดว่า: จดจำฉัน! อัจจะ เพียงแต่คิดว่าพระเจ้ากำลังดูใจลูกอยู่ ลูกได้นิยามในความฝันของลูกหรือลูกได้ยินเสียงนั้น: พ่อพูดว่า: จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาสาโทประธาน ลูกควรจะเพียงแต่มีความใส่ใจเดี๋ยวนี้เท่านั้นแล้วเรือของลูกก็จะข้ามฟาก เวลานี้เราเป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดในทางปฏิบัติและกำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากท่านถึง 21 ชาตเกิด ดังนั้นควรจะมีความสุขเช่นนั้น เมื่อลูกลืมพ่อก็มีความยากลำบาก พ่อบอกลูกอย่างง่ายตายมาก: จดจำพ่อ! และแล้วทุกคนก็จะเข้าใจว่าลูกได้พบกับหนทางที่ถูกต้องแล้ว ไม่มีใครอื่นสามารถขึ้นหนทางนี้แก่ผู้อื่นได้ เวลาจะมาถึงเมื่อลูกไม่สามารถที่จะออกจากบ้านของลูกได้ ลูกจะจากร่างของลูกขณะที่กำลังจดจำพ่อ ผู้ที่จดจำชีพบาบาในเวลาสุดท้ายของเขาก็จะไปสู่วงศ์สกุลของนารายณ์ พวกเขาจะไปสู่ราชวงศ์ของลักษมีและนารายณ์ พวกเขาจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงศักดิ์ครั้งแล้วครั้งเล่า เพียงแต่จดจำพ่อด้วยความรัก ลูกจะสามารถรักใครบางคนโดยที่ไม่จดจำผู้นั้นได้อย่างไร? ลูกจดจำใครบางคนที่ทำให้ความสุขแก่ลูก ลูกไม่ได้รับผู้ที่ให้ความทุกข์แก่ลูก พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ดังนั้น รักพ่อ! ลูกควรทำตามการกำหนดของพ่อ อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ไม่ระมัดระวังกับการศึกษานี้ ประกาศสิทธิในมรดกอย่างสมบูรณ์ของลูกก่อนสงครามจะเริ่มต้น
2. ทำตามศรัทธาและจดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก

พร: ขอให้ลูกเป็นทาปาสวี่และผู้รับใช้ที่แท้จริงผู้ที่ทำทาปาเซียขณะที่เก็บความรู้ของตนไม่ทั้งหมดไว้ในสำนักครูของลูก ในหนทางบักตี, พวกเขาแสดงทาปาสวี่กำลังทำทาปาเซียขณะที่นั่งอยู่ใต้ต้นไม้ สิ่งนี้มีนัยสำคัญ สถานที่อยู่อาศัยของลูกๆ คือท่ามกลางรากของต้นไม้โลกนี้ ด้วยการนั่งอยู่ใต้ต้นไม้ ลูกจะมีความรู้ของตนไม่ทั้งหมดในสติปัญญาของลูกโดยอัตโนมัติ ดังนั้น ขณะที่กำลังเก็บความรู้ของตนไม่ทั้งหมดในสำนักครูของลูก จงมองดูต้นไม้เป็นอย่างเป็นนัยผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง และแล้วสิ่งนี้จะทำให้ลูกมีความซาบซึ้งและความสุข และแบตเตอรีของลูกจะถูกชาร์จโดยสิ่งนี้ และแล้วขณะที่กำลังทำงานรับใช้ ก็จะทำทาปาเซียในเวลาเดียวกันด้วยเช่นกัน

คติพจน์: ความเจ็บป่วยทางร่างกายไม่ใช่เรื่องใหญ่ แต่อย่าให้จิตใจของลูกป่วยเลย

*** โอม ซานติ ***